

мѣсто рогозки. Дошли още двама работници и всѣки внимателно кжсалъ съ нокти листенце по листенце и ги турялъ на рогозката. Тази работа е трудна и уморителна, ала китаецътъ е свикналъ и я върши съ изумителна бързина.

А слънцето изгрѣло и почнало силно да пече. Чайнитѣ листа стояли цѣлъ день на слънце, влагата имъ се изпарявала и тѣ станали по-меки. Привечеръ сгънали рогозкитѣ съ чайнитѣ листенца, после отвили рогозкитѣ и почнали да сгъватъ всѣко листенце като масурче. Тѣй овититѣ листа просушавали нѣколко пжти на слънце и, когато тѣ достатъчно потъмнѣвали, втори пжть ги притисквали и Цзо съ баща си ги занесли въ чайната фабрика. Тамъ турили листата въ плетени кошници и ги нагрѣвали надъ разгорѣли вжглища дотогава, докато тѣ съвсемъ почернявали.

Следъ това почиствали чая отъ боклукъ и прахъ, отдѣляли стѣбълцата отъ листцата, и още топълъ опаковали го въ каси и изпращали въ далечни страни.

Едва успѣли да се справятъ съ първата беридба, настжпилъ месецъ юний. Чайнитѣ дръвчета били пустнали нови листца и настжпила втора беридба. Започнала се сжщата работа, както и по-преди. Сега, обаче, чайнитѣ листца не сж тѣй нѣжни и качеството на този чай е по-просто отъ априлския.

Презъ юлий чайното дърво дава трета беридба. Този чай е още по-доленъ. Следъ това дръвцето се покрива съ бѣли, нѣж-